

Sygn. akt III U 781/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 września 2014 r.

Sąd Okręgowy w Przemyślu III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym :

Przewodniczący SSO Anna Kicman

Protokolant st. sekr. sądowy Katarzyna Maziarczyk - Kotwica

po rozpoznaniu w dniu 17 września 2014 r. w Przemyślu

na rozprawie

sprawy W. N.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w R.

o świadczenie przedemerytalne

na skutek odwołania W. N.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w R.

z dnia 12 maja 2014 r., **znak:** (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje wnioskodawcy W. N. prawo do świadczenia przedemerytalnego, począwszy od 25 kwietnia 2014 r.

Sygn. akt III U 781/14

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 17 września 2014 r.

Decyzją z dnia 12 maja 2014 r. znak: (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił wnioskodawcy W. N. prawa do świadczenia przedemerytalnego.

W podstawie prawnej powołano ustawę z dnia 30 kwietnia 2004 r. o świadczeniach przedemerytalnych (Dz. U. z 2004 r. Nr 120, poz. 1252).

W uzasadnieniu odwołując się do treści art. 2 ww. ustawy wskazano, że odmawia się prawa do świadczenia przedemerytalnego, ponieważ wnioskodawca nie spełnił warunków, tj. na dzień ustania zatrudnienia nie udowodnił wymaganego okresu zatrudnienia, tj. 40 lat, a jedynie 37 lat, 2 miesiące i 10 dni okresów składkowych, nieskładkowych i uzupełniających. Do stażu pracy nie został uwzględniony okres pracy w gospodarstwie rodziców od 1 lipca 1977 r. do 30 czerwca 1980 r., ponieważ brak dokumentu potwierdzającego opłacanie składek na ubezpieczenie społeczne rolników przez matkę.

Odwołanie od powyższej decyzji złożył wnioskodawca W. N., wnosząc o zmianę zaskarżonej decyzji poprzez przyznanie mu prawa do świadczenia przedemerytalnego w ustawowej wysokości począwszy od dnia 26 kwietnia 2014 r.

Na uzasadnienie swojego stanowiska podał w szczególności, że spełnił wszystkie warunki wymienione w art. 2 ust. 3 ustawy o świadczeniach przedemerytalnych niezbędnych do przyznania świadczenia. Z dołączonych do wniosku dokumentów wynika jego ponad 40-letni okres zatrudnienia, bowiem od 28 lipca 1973 r. do 25 czerwca 1980 r. pracował w gospodarstwie rolnym matki po ukończeniu 16 roku życia; od 25 czerwca 1980 r. do 9 listopada 1999 r. prowadził gospodarstwo rolne; od 9 listopada 1999 r. do 30 września 2013 r. był zatrudniony w (...). W ocenie wnioskodawcy prawidłowość zaskarżonej decyzji należy ocenić

w aspekcie art. 10 ust. 1 pkt 3 ustawy o emeryturach i rentach z FUS. Przepis ten nie uzależnia możliwości uwzględnienia okresu pracy

w gospodarstwie rolnym po ukończeniu 16 roku życia od tego, czy matka,

u której pracował (jako domownik) opłacała składkę na ubezpieczenie społeczne rolników. Fakt opłacania składek przez matkę na ubezpieczenia społeczne rolników za okres od 1 lipca 1977 r. do 30 czerwca 1980 r. nie ma jakiegokolwiek wpływu na zaliczenie tego okresu do stażu pracy jako okresu uzupełniającego z art. 10 ust. 1 pkt 3 ustawy o emeryturach i rentach z FUS. Organ rentowy opierając się w zaskarżonej decyzji na art. 10 ust. 1 pkt 2 ustawy o emeryturach i rentach z FUS popełnił dwa rażące błędy. Błędnie przyjął, że w jego przypadku znajduje zastosowanie art. 10 ust. 1 pkt 2 ustawy, bowiem w okresie od 1 lipca 1977 r. do 30 czerwca 1980 r.

nie prowadził gospodarstwa rolnego, lecz pracował w gospodarstwie prowadzonym przez matkę. Zastosowany powinien więc być art. 10 ust. 1 pkt 3 ustawy. Błędnie ZUS przyjął, że zaliczenie okresu od 1 lipca 1977 r.

do 30 czerwca 1980 r. do stażu pracy jako okresu uzupełniającego uzależnione jest od opłacania składek na ubezpieczenie społeczne rolników. Zarówno w art. 10 ust. 1 pkt 2, jak i w art. 10 ust. 1 pkt 3 ustawy nie ma mowy o jakichkolwiek składkach. Mowa jest tylko o udokumentowanym okresie prowadzenia gospodarstwa rolnego po ukończeniu 16 roku życia

(art. 10 ust. 1 pkt 2) i o okresie pracy w gospodarstwie rolnym

po ukończeniu 16 roku życia (art. 10 ust. 1 pkt 3). Odmowa uwzględnienia okresu pracy w gospodarstwie rolnym w okresie od 1 lipca 1977 r. do 30 czerwca 1980 r. jest więc bezpodstawna. W gospodarstwie położonym

w miejscowości (...) wnioskodawca zamieszkuje od urodzenia

do dnia dzisiejszego. W gospodarstwie pracował zanim jeszcze ukończył 16 lat, tj. po ukończeniu Szkoły Podstawowej w M. w 1972 r. Gospodarstwo o powierzchni 4,10ha prowadzone było przez jego matkę, ojciec zmarł w 1969 r. W gospodarstwie wykonywał wszystkie czynności gospodarskie, zarówno na polach, jak i w zagrodzie. Zważywszy, że gospodarstwo nie było zmechanizowane (ciągnik rolniczy został zakupiony dopiero w 1986 r.) oraz biorąc pod uwagę jego powierzchnię, fakt hodowli inwentarza żywego (konia, krów, cieląt, świń, kur, kaczek) wymagało ono dużego nakładu pracy z jego strony. Wielkość gospodarstwa, sposób jego prowadzenia, rodzaj zasiewów sprawiała, iż musiał wykonywać stałe

i codzienne obowiązki, przez 7 dni w tygodniu, bez względu na niedziele

i święta. W okresie letnim pracował przy żniwach, sianokosach, jesienią

przy wykopkach ziemniaków i buraków, siał zboże, sadił ziemniaki. Chodził odrabiać prace polowe do innych ludzi. Dodatkowo cały rok pracował przy oprzątaniu inwentarza żywego: przygotowywał karmę dla zwierząt, karmił zwierzęta, doił krowy, wyrzucał obornik, wyprowadzał i przyprowadzał zwierzęta. Oprócz niego w tym czasie w gospodarstwie pracowała tylko matka, która ze względu na swój wiek głównie zajmowała się domem. Cały więc ciężar związany z tym gospodarstwem spoczywał na wnioskodawcy,

a praca w nim stanowiła dla niego jedyne źródło utrzymania.

W gospodarstwie matki pracował do czasu jego objęcia 25 czerwca 1980 r.

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. wniósł o jego oddalenie.

W uzasadnieniu organ rentowy stwierdził, że w przypadku uzupełnienia stażu pracy okresami pracy w gospodarstwie rolnym stosownie do art. 10 ust. 1 pkt 3 ustawy o emeryturach i rentach z FUS należy dowieść w sposób nie budzący wątpliwości, iż w danym okresie ubiegający się

o świadczenie spełniał warunki do uznania go za domownika w rozumieniu art. 6 pkt 2 ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników, który stanowi, iż za domownika rozumie się osobę bliską rolnikowi, która ukończyła 16 lat, pozostaje z rolnikiem we wspólnym gospodarstwie domowym lub zamieszkuje na terenie jego gospodarstwa rolnego albo w bliskim sąsiedztwie oraz stale pracuje w tym gospodarstwie rolnym i nie jest związana

z rolnikiem stosunkiem pracy. Dla potwierdzenia okresu pozostawania domownikiem w okresie od 1 lipca 1977 r. do 31 grudnia 1982 r. konieczne jest udowodnienie, że rolnik, u którego pracował domownik opłacał składkę

na ubezpieczenie społeczne rolników. W związku z tym wnioskodawca oprócz innych środków dowodowych zobowiązany jest przedłożyć zaświadczenie

z Urzędu Gminy lub KRUS o opłacaniu składek na ubezpieczenie społeczne rolników przez rolnika, u którego pracował jako domownik od lipca 1977 r. do 31 grudnia 1982 r. Ponieważ wnioskodawca nie przedłożył takiego dokumentu, organ rentowy odmówił doliczenia spornego okresu pracy

w gospodarstwie rolnym.

Sąd Okręgowy w Przemyślu – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca W. N., ur. (...), w dniu 24 kwietnia 2014 r. złożył wniosek o świadczenie przedemerytalne.

Wnioskodawca do wniosku dołączył m.in.: zaświadczenie z dnia 17 maja 2013 r. wydane przez KRUS, z którego wynikało, że J. N. zam. (...) pobierała z KRUS emeryturę rolniczą od 1 lipca 1980 r. do 31 marca 1996 r.; oświadczenie własne z dnia 2 maja 2013 r., w którym wnioskodawca wskazał, że pracował w gospodarstwie rolnym rodziców S. i J. N. w M. w okresie od 28 lipca 1973 r.

do 21 grudnia 1980 r., w tym okresie mieszkał z rodzicami i praca na roli stanowiła jedyne jego źródło utrzymania; pisemne zeznania dwóch świadków z dnia 2 maja 2013 r., z których wynikało, że w okresie od 28 lipca 1973 r. do 21 grudnia 1980 r. wnioskodawca pracował w gospodarstwie rolnym rodziców S. i J. N. w M. i mieszkał wraz

z rodzicami; zaświadczenie z dnia 30 kwietnia 2013 r. wydane przez Starostę (...), który w oparciu o dane zawarte w operacie ewidencji gruntów stwierdził, że S. N. był wpisany w ewidencji gruntów wsi M. gmina O. jako właściciel gruntu o pow. 4,6030ha w latach 1973-1975; J. N. była wpisana w ewidencji gruntów wsi M. gmina O. jako właścicielka gruntu o pow. 4,10ha od roku 1976 do dnia 21 grudnia 1980 r. (na podstawie umowy przekazania gospodarstwa rolnego z dnia 25 czerwca 1980 r.); zaświadczenie z dnia 30 kwietnia 2013 r. wydane przez Starostę (...), który w oparciu o dane zawarte w operacie ewidencji gruntów stwierdził, że W. N. był wpisany w ewidencji gruntów wsi M. gmina O. jako właściciel gruntu o pow. 4,10ha

od dnia 22 grudnia 1980 r. (na podstawie umowy przekazania gospodarstwa rolnego z dnia 25 czerwca 1980 r.) do 1999 r.; zaświadczenie z dnia 11 czerwca 2013 r. wydane przez KRUS, z którego wynika, że wnioskodawca podlegał ubezpieczeniu społecznemu rolników w okresie od 1 lipca 1980 r. do 31 grudnia 1999 r.; świadectwo pracy z dnia 27 września 2013 r. wydane przez Dom Pomocy Społecznej w H., z którego wynikało, że wnioskodawca był zatrudniony w tym zakładzie pracy w okresie od 9 listopada 1999 r. do 30 września 2013 r. w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku robotnika kwalifikowanego – palacza CO, a do rozwiązania stosunku pracy doszło w drodze wypowiedzenia umowy o pracę przez pracodawcę z przyczyn nietyczących pracownika, art. 30 § 1 pkt 2 k.p.

w związku z art. 10 ust. 1 (zwolnienia indywidualne) ustawy z dnia 13 marca 2003 r. o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunku pracy; postanowienie z dnia 25 kwietnia 2014 r. wydane przez Wójta Gminy O., na podstawie którego odmówiono wydania zaświadczenia o opłacaniu składek na Fundusz Ubezpieczenia Społecznego (...) dla J. N. w okresie od 1 lipca 1977 r. do 21 grudnia 1980 r. W uzasadnieniu wskazano w szczególności, że wójt Gminy O. nie prowadzi ewidencji, rejestrów, ani też innych dokumentów, z których wynikałby fakt poświadczenia opłacania składek na (...) od 1 lipca 1977 r. do 21 grudnia 1980 r. przez J. N., gdyż upłynęły terminy ich przechowywania określone w jednolitym rzeczowym wykazie akt lub kwalifikatorze dokumentacji technicznej i

uległy zniszczeniu na podstawie zezwolenia Archiwum Państwowego; zaświadczenie z dnia 10 kwietnia 2014 r. wydane przez Prezydenta Miasta P., z którego wynikało, że wnioskodawca jest zarejestrowany w Powiatowym Urzędzie Pracy w P. jako bezrobotny od dnia 2 października 2013 r. i pobiera zasiłek dla bezrobotnych od 10 października 2013 r. do 9 października 2014 r. W dniu 10 kwietnia 2014 r. nastąpił upływ co najmniej 6 miesięcy pobierania zasiłku dla bezrobotnych. W okresie pobierania zasiłku dla bezrobotnych nie odmówił bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji odpowiedniego zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej.

Na podstawie całości zgromadzonej dokumentacji ZUS, decyzją z dnia 12 maja 2014 r., znak: (...) odmówił wnioskodawcy prawa do świadczenia przedemerytalnego, ponieważ nie spełnił on warunków, tj. na dzień ustania zatrudnienia nie udowodnił wymaganego okresu zatrudnienia w wymiarze 40 lat, a jedynie 37 lat, 2 miesiące i 10 dni okresów składkowych, nieskładkowych i uzupełniających.

Dowód – akta organu rentowego:

- wniosek o świadczenie przedemerytalne z dnia 24.04.2014 r.,
- zaświadczenie z dnia 17.05.2013 r. wydane przez KRUS,
- pisemne oświadczenie wnioskodawcy oraz pisemne zeznania dwóch świadków z dnia 2.05.2013 r.,
- 2 zaświadczenia z dnia 30.04.2013 r. wydane przez Starostę (...),
- zaświadczenie z dnia 11.06.2013 r. wydane przez KRUS,
- świadectwo pracy z dnia 27.09.2013 r. wydane przez Dom Pomocy Społecznej w H.,
- zaświadczenie z dnia 10.04.2014 r. wydane przez Prezydenta Miasta P.,
- decyzja ZUS z dnia 12.05.2014 r.

Ponadto Sąd ustalił, że wnioskodawca W. N. w spornym okresie od 1 lipca 1977 r. do 30 czerwca 1980 r. pracował w gospodarstwie rolnym matki. Gospodarstwo to położone było w M. i obejmowało ponad 4 ha powierzchni, a cały ciężar jego prowadzenia spoczywał na wnioskodawcy. Ojciec wnioskodawcy zmarł, matka chorowała i nie mogła pracować w gospodarstwie. Wnioskodawca miał jeszcze starszą siostrę, która czasami pomagała w pracach gospodarskich. Wnioskodawca został nawet zwolniony z obowiązku odbywania służby wojskowej z uwagi na konieczność pracy w gospodarstwie rolnym, w przeciwnym bowiem razie musiałoby ono zostać zlikwidowane, a stanowiło jedyne źródło utrzymania jego i rodziny.

Uprawiało się w nim ziemniaki, buraki, zboża. Ponadto w gospodarstwie hodowano krowy, konia, świnie, drób. Prace w gospodarstwie zajmowały nawet kilkanaście godzin dziennie.

Wnioskodawca płacił u sołtysa wsi należność za podatek rolny i jednocześnie składki na ubezpieczenie społeczne rolników za matkę, co uprawniało ją później do emerytury rolniczej.

Dowód:

- zeznania świadka K. J.,
- zeznania świadka J. K.,
- przesłuchanie wnioskodawcy.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dowodów z dokumentów zgromadzonych w aktach rentowych, których domniemanie prawdziwości wynika z art. 244 i nast. k.p.c., a ponadto ich wiarygodność nie została obalona przez żadną ze stron.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania świadków K. J.

i J. K. oraz wnioskodawcy W. N., jako spójne, logiczne, wzajemnie się uzupełniające. Wynika z nich jednoznacznie, że wnioskodawca w spornym okresie pracował w gospodarstwie rolnym matki, a ponadto co należało do jego obowiązków.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie wnioskodawcy W. N. należy uznać za uzasadnione.

Zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r.

o świadczeniach przedemerytalnych (Dz. U. z 2013 r. Nr 170) prawo

do świadczenia przedemerytalnego przysługuje osobie, która: do dnia rozwiązania stosunku pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy,

w rozumieniu przepisów ustawy o promocji zatrudnienia, w którym była zatrudniona przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy, posiada okres uprawniający do emerytury, wynoszący co najmniej 35 lat dla kobiet i 40 lat dla mężczyzn.

Na podstawie art. 2 ust. 2 ustawy o świadczeniach przedemerytalnych za okres uprawniający do emerytury, o którym mowa

w ust. 1, uważa się okres ustalony zgodnie z przepisami art. 5-9, art. 10

ust. 1 oraz art. 11 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach

z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227,

z późn. zm.), zwanej dalej "ustawą o emeryturach i rentach z FUS".

W myśl art. 2 ust. 3 ustawy o świadczeniach przedemerytalnych Świadczenie przedemerytalne przysługuje osobie określonej w ust. 1

po upływie co najmniej 180 dni pobierania zasiłku dla bezrobotnych,

o którym mowa w ustawie o promocji zatrudnienia, jeżeli osoba ta spełnia łącznie następujące warunki:

1) nadal jest zarejestrowana jako bezrobotna;

2) w okresie pobierania zasiłku dla bezrobotnych nie odmówiła

bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji odpowiedniego zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, w rozumieniu ustawy

o promocji zatrudnienia, albo zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych lub robót publicznych;

3) złoży wniosek o przyznanie świadczenia przedemerytalnego w terminie nieprzekraczającym 30 dni od dnia wydania przez powiatowy urząd pracy dokumentu poświadczającego 180-dniowy okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych.

Wydając zaskarżoną decyzję organ rentowy badał wszystkie przesłanki niezbędne do przyznania świadczenia przedemerytalnego na podstawie wyżej powołanych przepisów prawa i zakwestionował jedynie przesłankę posiadania przez wnioskodawcę co najmniej 40 lat okresów składkowych

i nieskładkowych. ZUS uznał bowiem w tym względzie, że wnioskodawca legitymuje się stażem ubezpieczeniowym w łącznym wymiarze 37 lat, 2 miesiące i 10 dni okresów składkowych, nieskładkowych i uzupełniających.

Wnioskodawca domagał się natomiast uwzględnienia do stażu ubezpieczeniowego dodatkowo okresu jego pracy w gospodarstwie rolnym matki od dnia 1 lipca 1977 r. do dnia 30 czerwca 1980 r. Organ rentowy zakwestionował wnioskodawcy ten okres, stojąc na stanowisku,

że dla potwierdzenia pozostawania domownikiem w tym okresie konieczne jest udowodnienie, że rolnik, u którego pracował domownik opłacał składkę na ubezpieczenie społeczne rolników, a ponieważ wnioskodawca nie przedłożył stosownego dokumentu potwierdzającego tę okoliczność, organ rentowy odmówił doliczenia spornego okresu pracy w gospodarstwie rolnym.

Zgodnie z art. 10 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t. j. Dz. U. z 2013 r. poz. 1440 ze zm.) przy ustalaniu prawa do emerytury oraz przy obliczaniu jej wysokości uwzględnia się również następujące okresy, traktując je, z zastrzeżeniem art. 56, jak okresy składkowe: przypadające przed dniem 1 stycznia 1983 r. okresy pracy w gospodarstwie rolnym po ukończeniu 16 roku życia, jeżeli okresy składkowe i nieskładkowe, ustalone na zasadach określonych w art. 5-7, są krótsze od okresu wymaganego do przyznania emerytury, w zakresie niezbędnym do uzupełnienia tego okresu

Należy podkreślić, że przy ustalaniu prawa do świadczenia, o zaliczeniu okresów pracy w gospodarstwie rolnym sprzed objęcia rolników obowiązkiem opłacania składek na rolnicze ubezpieczenie społeczne domowników (tj. przed dniem 1 stycznia 1983 r.) przesądza wystąpienie dwóch okoliczności: po pierwsze - wykonywanie czynności rolniczych w sposób stały, gotowość do podjęcia pracy rolniczej, po drugie - czynności te muszą być wykonywane w wymiarze nie niższym niż połowa ustawowego czasu pracy, tj. minimum 4 godziny dziennie (wyroki Sądu Najwyższego z dnia 3 lipca 2001 r., II UKN 466/00 - 2003 r., Nr 7, poz. 186 oraz z 10 maja 2000 r., II UKN 535/99 - OSNP z 2001 r. Nr 21, poz. 650 oraz wyrok SA w Lublinie z dnia 17 kwietnia 2013 r., III AUa 212/13, LEX nr 1312059 i wyrok SA w Warszawie z dnia 14 października 2009 r., III AUa 476/2009, Lex Polonica nr 2325492).

W judykaturze wykształcił się pogląd, że o uwzględnieniu przy ustalaniu prawa do świadczeń emerytalno-rentowych okresów pracy

w gospodarstwie rolnym sprzed objęcia rolników obowiązkiem opłacania składki na rolnicze ubezpieczenie społeczne domowników (tj. przed dniem 1 stycznia 1983 r.) przesądza wystąpienie dwóch okoliczności:

1) wykonywanie czynności rolniczych powinno odbywać się zgodnie z warunkami określonymi w definicji legalnej "domownika" z art. 6 pkt 2 ustawy o u.s.r. oraz

2) czynności te muszą być wykonywane w wymiarze nie niższym niż połowa ustawowego czasu pracy, tj. minimum 4 godziny dziennie (zob. m.in. wyrok Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 8 marca 2011 r., II UK 305/10, LEX nr 852557, wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 28 lutego 2012 r., III AUa 1793/11, LEX nr 1163528, wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 9 października 2013 r., III AUa 427/13, LEX nr 1378617) /K. A. (red.), B. S., Komentarz do art. 10 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, 2014.04.15/.

Stosownie do art. 6 ust. 2 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 r.

o ubezpieczeniu społecznym rolników (t. j. Dz. U. z 2013 r., poz. 1403 ze zm.) przez domownika - rozumie się osobę bliską rolnikowi, która:

a) ukończyła 16 lat,

b) pozostaje z rolnikiem we wspólnym gospodarstwie domowym lub zamieszkuje na terenie jego gospodarstwa rolnego albo w bliskim sąsiedztwie,

c) stale pracuje w tym gospodarstwie rolnym i nie jest związana z rolnikiem stosunkiem pracy.

Przeprowadzone w sprawie postępowanie dowodowe wykazało ponad wszelką wątpliwość, że wnioskodawca w spornym okresie pracował stale w gospodarstwie rolnym swojej matki położonym we wsi M., a obejmującym obszar powyżej 4 ha, był domownikiem. W zasadzie to na wnioskodawcy spoczywał ciężar prowadzenia tego gospodarstwa, stanowiło ono jego jedyne źródło utrzymania. W lipcu 1980 r. wnioskodawca przejął to gospodarstwo na własność i cały czas na nim pracował, już jako rolnik.

W ocenie Sądu bez znaczenia pozostaje fakt, czy w tym spornym okresie matka wnioskodawcy J. N. opłacała składki na ubezpieczenie społeczne rolników, chociaż bez wątpienia składki te opłacać musiała, jako że od dnia 1 lipca 1980 r. otrzymała prawo do emerytury rolniczej, a zatem musiała wykazywać się odpowiednim okresem ubezpieczenia - okresem opłacania składek na ubezpieczenie społeczne rolników. W tym czasie dokumenty potwierdzające opłacanie przez nią składek na pewno istniały i stanowiły podstawę przyznania jej świadczenia. To, że brak jest w tej chwili dokumentów, z których wynikałby fakt opłacania składek na (...) w spornym okresie przez J. N., gdyż upłynęły terminy ich przechowywania i uległy zniszczeniu, nie może obciążać wnioskodawcy i nie może pociągać za sobą negatywnych konsekwencji w postaci odmowy zaliczenia mu tego okresu do stażu ubezpieczeniowego.

W rezultacie Sąd zaliczył wnioskodawcy do stażu ubezpieczeniowego okres pracy w gospodarstwie rolnym matki, jako domownika, od dnia 1 lipca 1977 r. do dnia 30 czerwca 1980 r.

Powyższe zaś daje podstawę do stwierdzenia, iż wnioskodawca udowodnił 40 lat okresów składkowych, nieskładkowych i uzupełniających, a tym samym spełnił wszystkie przesłanki niezbędne do przyznania mu prawa do świadczenia przedemerytalnego.

Zgodnie z art. 7 ust. 1 ustawy o świadczeniach przedemerytalnych prawo do świadczenia przedemerytalnego ustala się na wniosek osoby zainteresowanej, od następnego dnia po dniu złożenia wniosku wraz z dokumentami, o których mowa w ust. 3.

Do wniosku dołącza się dowody uzasadniające prawo do świadczenia przedemerytalnego, w tym decyzję o utracie prawa do zasiłku dla bezrobotnych lub informację o upływie 6 miesięcy pobierania zasiłku dla bezrobotnych, o którym mowa w art. 2 ust. 3, a także dowody wymagane do ustalenia prawa do emerytury oraz jej wysokości, określone przepisami ustawy o emeryturach i rentach z FUS (ust. 3 art. 7).

W rezultacie Sąd przyznał wnioskodawcy prawo do świadczenia przedemerytalnego, począwszy od 25 kwietnia 2014 r.

Mając na uwadze powyższe, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. oraz w oparciu o powołane wyżej przepisy prawa orzeczono, jak w sentencji wyroku.